63ste Jaargang No. 5068

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Zaterdag 22 Maart 1947

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Tel. 1858; P. bus 8J Willemstad
Adres: Conscientiesteeg 27

steeg 29, telefoon 1550; ... Willemstad N.W.I

Komedie in Frankrijk

„Het wassende water"

Zal Jonkman aftreden?

DE TOESTAND IN FRANKRIJK.

De communisten schijnen toch niet een chisis te willen verwekken, nu men juist in Moskou aan het onderhandelen is. In Ministerr vergadering vroeg men, dat de ministers ook de communistische ministers af zouden zien van hun persoonlijke gevoelens en hulp zouden verlenen.

Ramadier zou een soort van compromis willen aanvaarden, nadat de kamer zich heeft uitgesproken. In deze internationaal zo belangrijke tijd moeten de communisten, zeide de fractieleider, het offer brengen van de nationale eenheid.

Ramadier verwekte eigenlijk zelf een incident door de soort van voorstemming te houden, men stond op om hem toe te juichen, doch de communisten bleven doodstil zitten, ook al riep men hem toe „Sta op, sta op". Daarna werd er overgegaan tot stemming en Ramadier kreeg een motie van vertrouwen van 411 stemmen voor en niemand tegen, doch de communisten hadden zich van stemming onthouden, maar de communistische ministers stemde mee vóór Ramadier. Onmiddellijk werd toen een kabinetsvergadering uitgeschreven, waar bij men na moet gaan wat er in te doen is, de communisten in de kamer stemmen tegen, doch hun 5 ministers stemmen voor. (Parijs (AP) 22.3).

DR. KURT SCHUMACHER.

MINISTER JONKMAN NOEMT TIEN PUNTEN OP.

Hedenmiddag legde Minister Jonkman voor de Tweede Kamer de volgende verklaringen af over de machtiging van de Commissie Generaal tot tekening van de overeenkomst van Linggadjati. Minister Jonkman gaf de volgende redenen:

1) Uit het Indonesisch antwoord van 15 Maart blijkt, dat Indonesië tot een hernieuwde samenwerking wenst te komen.

2) Dit antwoord aanvaardt de verklaring van de Nederlandse Regering, dat de ondertekening de Nederlandse Regering tot niets anders verbindt dan waartoe zij zich reeds bereid verklaard heeft te verbinden.

3) De regering is ervan overtuigd, dat voor het welslagen van de regeringspolitiek om een grondslag te leggen voor een duurzame samenwerking tussen de volken van Nederland en Indonesië het noodzakelijk is ten spoedigste de overeenkomst van Linggadjati met aannemelijke voorwaarden voor beide partijen, te sluiten.

4) Op basis van een politiek accoord zal de bevrijding van de overige geïnterneerden spoedig voltooid kunnen worden.

5) en 6) Een militaire samenwerking zal de financiële spanningen die ten laste van Nederland en Indonesië komen, kunnen verlichten en dragelijk maken.

7), 8) en 9) Die samenwerking is onontbeerlijk om de voedselvoorziening veilig te stellen, om de regelmatige uitvoer te herstellen en om de conomische reconstructie aan te pakken,

10) Vertroebeling in onze betrekkingen met de andere landen te voorkomen (Aneta, 21.3).

GERUCHTEN.

Zal Jonkman aftreden? Wordt Romme zijn opvolger? Jonkman ad altiora vocatus.

De morgenuitzending van Aneta New York maakt melding van geruchten in Den Haag als zou Minister Jonkman zer spoedig aftreden in verband met het feit, dat hij tot een hogere post geroepen is. Prof. Carl M. Romme zou hem dan opvolgen (Den Haag, Aneta, 22.3).

OVERSTROMINGEN IN ENGELAND.

De geweldige overstromingen hebben nu weer nieuwe stukken in het Noorden van Engeland blank gezet, duizende soldaten en vrijwilligers werken om dammen op te werpen tegen het wassende water. De klokken van de kerken begonnen te luiden om het volk te waarschuwen toen in het Zuiden van Ely een dijkdoorbraak nieuwe overstromingen gaf. Het volk werd opgeroepen om zich zelf en het vee in veiligheid te brengen. (Londen, (AP) 24.3).

VLIEGTUIG GEVALLEN.

Gisteren viel er een vliegtuig tussen Abdis Abbeba en Asmara in Abbesinië. Er waren zes personen aan boord, men is bang, dat allen de dood vonden, meldt de Royal Airforce uit Karthoum. (Cairo, (AP) 22.3).

HET CONGRES.

In het congres werd de hulpactie aan Griekenland door Truman voorgesteld verder in discussie genomen, nadat eerst de plaats vervangende staatssecretaris Dean Acheson gesproken had, spraken de leden Van den Berg en Connal, die o.a. lieten uitkomen, dat de hulp aan Griekenland en Turkije te verlenen, een steun zal zijn voor alle landen, die lid zijn van de Verenigde landen, daar zij op die manier hun onafhankelijkheid practisch gewaarborgd zien, zo beschouwd is de ctie ook geheel in overeenstemming met het idee wat de Verenigde landen voorstaan en dat is vastbelegd in de charter van dat instituut. (Washington, (AP) 22.3).

VERSCHEPING VERMINDERD!

In een gezamenlijke bekendmaking verklaarden de Amerikaanse en Britse autoriteiten in Duitsland dat de verscheping van Duits ijzer naar de Sovjet-zone zeer aanzienlijk wordt verminderd, aangezien de Sovjets zich niet hebben gehouden aan het handelsverdrag (Berlijn, (AP) 21.3).

COMMUNISTEN LOPEN WEG.

De Communistische leden van de Parlementaire Commissie tot onderzoek van de oorzaken welke tot de val van Frankrijk hebben geleid, liepen heden weg uit een zitting van de commissie als protest tegen de nieuwe wet welke hun bevoegdheid belangrijk beperkt. De afgevaardigde Alfred Malleret nam het initiatief tot weglopen waarop de meerderheid van de Commissie verzocht om hem als voorzitter af te zetten. Daarover zal morgen worden beslist (Parijs, (AP) 21.3).

DUITSE INWIJKING IN BRAZILIË.

De Braziliaanse regering heeft zich bereid verklaard om ongeveer 1000 Duitse industrie- en landbouwarbeiders als inwijkelingen toe te laten in Brazilië (Berlijn, (AP) 21.3).

BESTRIJDING MOND- EN KLAUWZEER.

Het financieel comité van het Noordamerikaanse Huis van afgevaardigden gaf aanbeveling tot goedkeuring van een uitgave van negen millioen dollar ter bestrijding van de mond- en klauwzeer onder het Amerikaanse vee (Washington, (AP) 21.3).

GEHEIME DOCUMENTEN BEKEND GEMAAKT.

Acheson verklaarde heden bij de hervatting van de besprekingen betreffende hulp aan Griekenland en Turkije aan het Comité van Buitenlandse Zaken van het Huis van Afgevaardigden, dat de geheime documenten die de „achtergrond" vormen van de hulp aan beide landen, zullen worden overgelegd voor publieke behandeling.

Acheson legde deze verklaring af nadat de afgevaardigde Eaton gezegd had, dat de verschrikkelijke geheimzinnigheid „omtrent deze documenten meer belangstelling schijnen te hebben dan het ernstige probleem zelf welke wij voor ons hebben"

OPROEP VAN ASUNCION'S AARTSBISSCHOP.

Uit Buenos Aires wordt gemeld dat door de radio van Asuncion een oproep werd uitgezonden, gedaan door de Aartsbisschop van Asuncion, aan alle inwoners van Paraguay. Deze boodschap drong aan op vrede voor het land. Er is geen verklaring waarom de katholieke Kerk tracht te bemiddelen tussen de loyalisten en de revolutionnairen. Reizigers die uit Asuncion in Buenos Aires aankwamen wisten te vertellen dat twee dagen geleden twee loyalistische officieren namens Moringo de rebellen hadden genaderd met een aanbod om tot een vergelijk te komen. Deze berichten werden echter door de Paraguayese regering ontkend

het nieuws van vandaag

In de kamer van Frankrijk had een comedie plaats. De communisten hadden zich in de loop van de week onthouden van stemming, toen het ging over de politiek van Frankrijk daar in Indo China, het eerste ministerie van de Franse Vierde Republiek stond op springen. De premier Ramadier heeft nu een eigenaardig incident verwekt, hij hield een opgetogen rede over de noodzaak van eenheid in Frankrijk in deze internationaal belangrijke tijd, zo vurig schijnbaar, dat de leden opsprongen en hem toejuichten, doch de communisten onthielden zich van stemming, behalve hun...... eigen vijf ministers, die voorstemden!

Het is een wonderlijke beweging. De communisten moeten maar zien, hoe ze hun figuur redden.

Minister Jonkman hield een speech van tien punten, die men bij stukken heeft doorgestuurd, het is nog niet duidelijk of daarna ook nog gestemd werd, noch ook of er een of ander met een motie voor de dag kwam.

Geruchten melden, dat Minister Jonkman zou aftreden, niet omdat hij verslagen zal worden, doch omdat hij tot een andere hogere post geroepen zal worden. Het is misschien, gezien de andere vele geruchten, die in de Nederlandse pers opdoken, nu duidelijk, dat hij Gouverneur-Generaal van Indië zal worden? De opvolger zou Prof. Romme zijn, de leider van de Katholieke Fractie, die niet gekozen werd als cabinetsformateur, doch Beel als oud-lid van het cabinet-Schermerhorn. De inwendige politiek in Den Haag is ver weg voor ons.

„Het wassende water" brengt ellende in Engeland.

Bidault komt vanavond voor de dag met zijn plan over de regering in Duitsland. Het is sterk, nu gaat men reeds vertellen niet alleen maar wat gezegd is, doch ook wat gezegd zal worden. We prijzen onze collega's in Moskou, die schijnbaar overal binnen komen, en die gezien worden als zeer voorname persoonlijkheden. Het is ook duidelijk geworden, dat niet slechts Marshall, doch ook Bevin zeer krachtig tegen Molotov durft op te treden, wat nu weer blijkt uit zijn critiek op die zg. socialistische eenheidspartij daar in Oost-Duitsland, wat de partij van de socialisten in West-Duitsland betreft, we wezen er een paar weken geleden op dat een bisschop in Engeland den leider van die partij bij zijn bezoek aan Engeland fel heeft aangevallen in verband met zijn ál te neutrale houding in zake de opvoeding van de jeugd en zijn afkeer voor gelijkstelling op de scholen. De man trad openlijk in debat met den bisschop.

Hoe zal Duitsland er uit zien? We weten nu reeds dat Vadertje Stalin tegen een sterke federatie is. De grens die men afsprak toen Duitsland veroverd werd, zal nog wel jaren door Duitsland lopen.

Het Congres in Washington vergadert. Er moet haast gemaakt worden; de Engelsen zullen 31 Maart uit Griekenland vertrekken en wat dan?

Conferentie Moskou:

Bevin: tegen partij-wezen onder de Russen

Bidault: wil bondspresident

CONFERENTIE VAN MOSKOU.

De conferentie van Moskou kwam Vrijdag om vier uur weder bijeen, Bidault verklaarde dat hij op zijn standpunt betreffende de Duitse steenkolen en bleef staan en ook op zijn eisen betreffende het Ruhr-gebeid.

Marshall verzocht aan de Vergadering om de plannen van Bevin voor een federatief Duitsland welke door hem werden ondersteund terstond te behandelen. De Ministers kwamen verder overeen om een vertegenwoordiger van Oostenrijk onmiddellijk uit te nodigen tot het voeren van besprekingen.

Molotov zeide dat hij reeds den Oostenrijksen Minister van Buitenlandse Zaken te Wenen, Gruber had medegedeeld dat er visa zouden worden verstrekt voor de vertegenwoordigers die aangewezen zullen worden. Deze beslissing kwam nadat Marshall had aangedrongen om toch te trachten over het dode punt betreffende het Oostenrijkse vredesverdrag heen te komen. Dit punt was: de bestemming van Duitse activa in Oostenrijk. Marshall had de hoop uitgesproken dat het verdrag nog op de bijeenkomst van Moskou zou worden voltooid en opgesteld. Hij voegde daaraan toe dat voor het definitief tot stand brengen van het verdrag, de Oostenrijkse regering vooraf gehoord diende te worden.

In hoeverre de Britse en Noordamerikaanse plan voor een regering van Duitsland overeenkomen met het Frans-Russische plan is nog niet bekend. Zaterdag zullen Molotov en Bidault beiden hun standpunt uiteenzetten. De Sovjets hebben al gesproken over een strak gecentraliseerde regering.

Bevin waarschuwde de Sovjet-afgevaardigde Molotov dat Groot Britannië geen genoegen zal nemen met een „één partij" regering in Duitsland. Bevin en Marshall deden het voorstel om van Duitsland een gedecentraliseerde federatieve staat te maken. Bevin noemde het communisme niet bij name, maar de mening van Groot Britannië ten aanzien van het onderwerp uiteenzettend, zeide hij: „Wij geloven niet dat de nazie-partij in Duitsland vervangen moet worden door één andere partij, noch dat de nazie ideologie vervangen zal moeten worden door éne andere ideologie. De steek van Bevin was duidelijk aangezien Rusland in de door de hen bezette zone eenéén partij-systeem in het leven hebben geroepen door een gedwongen fusie van de socialisten en communisten. Deze partij heet de Sociale Eenheidspartij. Bevin verklaarde dat een federatief Duitsland met een één-partijen stelsel, tezamen met een gedecentraliseerde regering, waar iedere andere partij in zou kunnen optreden een gevaar voor de Britse veiligheid betekent. Hij legde herhaaldelijk de nadruk op het gevaar van een één-partijen systeem (Moskou, (AP) 21.3).

BIDAULT TEGEN STALIN.

Vanavond zal Bidault voor de dag komen met een plan. Hij zal de conferentie van de grote vier zijn plan voor een tijdelijke regering van Duitsland aanbieden.

Er zal in Duitsland volgens dit plan een parlement komen waarvan de leden voor vier jaar gekozen worden. Bidault staat een sterke federatie voor, ook al weet hij uit het onderhoud, dat hij Maandag jl. met Stalin had, dat Stalin daartegen is.

Bidault zal vanavond de eerste spreker zijn, tenzij de andere heren met een ander onderwerp aankomen, wat men echter niet verwacht.

In het Franse plan heeft men nog alle macht, ook om zelfstandig buitenlandse betrekkingen aan te knopen. Het hoofd van de regering in Duitsland wordt een bondspresident, die aan de macht blijft voor een jaar.

Hij mag niet langer als het huis aanblijven. Deze bondspresident kan een kabinet naast zich benoemen, doch men noemt de leden van dat kabinet geen ministers doch officieren. (Moskou, (AP) 22.3).

HERSTELBETALINGEN AAN ENGELAND.

Bevin maakte aan de Vergadering van Ministers van Buitenlandse Zaken bekend dat Groot Britannië sedert het einde van de oorlog meer dan twintig millioen negenhonderd duizend pond sterlig aan herstelbetalingen van Duitsland heeft ontvangen (Moskou, (AP) 21.3).

ENGELANDS PLANNEN T.O.V. DUITSLAND.

Bevin legde aan de Vergadering van Ministers een plan voor tot oprichting van een bestuursvorm op federatieve grondslag voor Duitsland welke ten doel heeft dit land een zelfbesturende democratische staat te maken.

Bevin legde aan de vergadering een zeshonderd woorden lange nota voor, welke Groot Britannië's mening over de nieuwe Duitse bestuursvorm bevat. Deze nota stelt o.a. voor het instellen van een uit twee kamers bestaande wetgevende vergadering, ongeveer in de trant van de Senaat en het Huis van Afgevaardigden in Noord-Amerika, een President, zonder uitvoerende macht (?) De Kamer zal rechtsstreeks door het volk gekozen worden, terwijl de Senaat door middel van getrapte verkiezingen zal worden verkozen (Moskou, (AP) 21.3).

Commissie de Niet

Misschien maken we de zaak ineens duidelijk voor zeer veel mensen, als we zeggen, dat de commissie de Niet een broertje is van de commissie Ellis, natuurlijk met dien verstande, dat de commissie Ellis het staatkundig veranderinkjestje met critische noten voorzag voor zover dat het staatsdeel Curaçao betrof, terwijl de commissie de Niet het deed voor het gebiedsdeel Suriname.

De tekst van het rapport is nog niet volledig in ons bezit, doch het is in opzet hetzelfde als de commissie Ellis het geeft de opinies en maakt daarna een samenvattende critiek. Hier onder willen wij er iets uit publiceren naar de Surinaamse kranten. Vergelijking kan in deze zeer instructief en zeer leerzaam.

De commissie Ellis heeft de opdracht, die men oorspronkelijk kreeg later, uitgebreid en naar analogie van een soortgelijk rapport in Indië rapport Vismans Helsdingen er ook een overzicht bij geplaatst zodat het gaat lijken op een rapport Verwey of een rapport als dat van de professoren Goudriaan en Dresden.

De vorige verandering in de staatsregeling in 1932 werd geheel anders voorbereid. Er was toen een commissie Staal (een oud-gouverneur van Suriname) die de wijziging voorbereidde en wiens werk ook voor het grootste gedeelte werd overgenomen.

Nu is de zaak geheel anders gelopen. In Indië werd de commissie door de feiten achterhaald om het zo maar uit te drukken. Hier op Curaçao werd de gehele wijziging een politieke actie, niet bij de verkiezingen doch daarna, die veel belangstelling trok, vooral, daar de quaestie niet zo behandeld werd als men wenste. Naast het rapport van de commissie Ellis, kwam het geheime memorandum van de Staten, kwam het memorandum van de raad van Bestuur, kwam nu een memorandum van de Katholieke Partij (ook enigszins geheim immers niet behandeld in de partijraad) aan de Parlementaire commissie, en wie zal zeggen wat voor memoranda, rapporten, telegrammen (speciaal dan van de familie Eman) de latere geschiedkundige, die de muffe kasten van het archief eens openslaat nog zal aantreffen daar op het archief van het ministerie van overzeese gebiedsdelen. Het is natuurlijk niet opvallend, dat de meer extreme richting meer kabaal en reclame maakte, dan de minder luiduchtiger verlangens naar verbetering, wel is het heel waar wat de Heer Kropman onderstreepte bij zijn korte rede in de erste kamer er zijn klachten (en die klachten bleken hem niet geheel ongegrond).

We geven hier een overzicht van de inhoud van de commissie de Niet:

Zoals reeds gemeld, is het rapport der Commissie Staatkundige Hervormingen ter perse. Aan de Raad van Bestuur, de Staten, de Afgevaardigden, naar de Rijksconferentie en de Pers zijn intussen getikte exemplaren aangeboden.

Het deel dat nu is vrijgegeven, bestaat uit twee afdelingen: een met de wensen en meningen der Surinaamse bevolking; een met de beschouwingen der commissie daarover. Uit de aard der zaak geeft de commissie ook in het andere deel eigen meningen en oordeelvellingen weer. Dit deel publiceren wij voorlopig, heden beginnend met een deel ervan.

Ter samenstelling van het rapport hoorde de commissie alle groepen der bevolking, ook Bosnegers en Indianen. Er werden gedrukte vragenlijsten uitgedeeld en 102 daarvan werden beantwoord ingediend. Er werden 55 personenafzonderlijk gehoord en 95 personen als vertegenwoordigers van corporaties e.d.

Het deel met de wensen der bevolking werd 21 Mei 1946 den Minister aangeboden terwijl de Afvaardiging uit de Staten in Nederland was; het deel met de beschouwingen der commissie werd 31 Januari 1947 aangeboden.

Staatkundige Commissie De Niet. Over zelfsbestuur in Suriname.

Wij nemen het onderstaande, uit het rapport van de Commissie tot bestudering van staatkundige hervormingen, kortweg de Commissie De Niet genoemd, over.

Regering omvat de oefening van de wetgevende en de uitvoerende macht. Zoals tevoren werd opgemerkt, is voor een krachtige regering nodig dat zowel de wetgevende als de uitvoerende macht dezelfde richtlijnen volgen.

Reeds werden de bezwaren uiteengezet welke systemen van een aan de Staten verantwoordelijk door den Koning benoemden Gouverneur, van een door de bevolking gekozen of door de Staten aangewezen Gouverneur, van verantwoordelijke hoofden van departementen, bij de in Suriname bestaande omstandigheden verwacht worden op te leveren.

Wanneer wij het oog richten op in Nederland bestaande autonome gemeenschappen, de provinciën en gemeenten, dan zien wij, dat hun staatkundige inrichting veel kans biedt op overeenstemming tussen de uitvoerende en wetgevende organen. In de provincie wordt het uitvoerend orgaan, de Gedeputeerde Staten, waarvan de door de Kroon benoemde Commissaris der Koningin voorzitter is, door de Provinciale Staten gekozen uit hun midden; in de gemeente worden van het college van Burgemeester en Wethouders de wethouders door de Raad uit zijn midden gekozen en de burgemeester door de Kroon benoemd. Daarmede is niet gezegd, dat het

denkbeeld om Suriname tot een provincie van Nederland te maken ingang bij de Commissie zou vinden. Deze provincie met een bevolking verschillend in ras en geschiedenis en voor het grootste deel ook in cultuur van de Nederlandse, gelegen in een ander klimaat dan Nederland, zou niet in werkelijkheid een deel van Nederland kunnen vormen.

Daarom, men houde zich aan de werkelijkheid, dat Suriname is een afzonderlijk deel van het Koninkrijk. Dit brengt mede, dat het terrein van de Surinaamse zelfregering wijder zal moeten zijn dan de kring der provinciale autonomie.

Om overeenstemming tussen de Staten en het Bestuur te verzekeren, ware het bestuur toe te vertrouwen aan een college waarvan de merderheid der leden, worde benoemd door de Staten.

Dit college, dat de naam Raad van Bestuur zou kunnen dragen, zou kunnen bestaan uit den Gouverneur als lid en voorzitter, twee door de Koningin benoemde leden van wie één ondervoorzitter zal zijn, die tevens bij afwezigheid van den Gouverneur diens functie waarneemt en vier leden aangewezen door de Staten, die dan uit twintig leden zullen bestaan.

In het naburig Brits-Guyana bestaat de „Excecutive Council", — een den Gouverneur adviserend college, dat dus met de huidige Raad van Bestlur overeenkomt —, uit zeven leden en wel de Gouverneur als voorzitter, de Procureur-Generaal, de Administrateur van Financiën, en de Gouvernements Secretaris ex-officio als leden en drie leden door den Gouverneur benoemd uit de Staten. Het komt beter voor geen lidmaatschap ex officio in te stellen, maar de Kroon de vrijheid te laten de meest geschikte personen te benoemen.

Vanwege het beperkte aantal der in Suriname beschikbare krachten voor de Raad, waren de Staten de vrijheid te laten die leden uit hun midden of daarbuiten te kiezen. Het algemeen beleid worde in dit college bepaald bij meerderheid van stemmen.

De huidige Raad van Bestuur, een zuiver adviserend college, dat thans van weinig belang meer is, zou, indien het gewenst wordt, als adviserend lichaam van de nieuwe Raad van Bestuur onder een andere naam kunnen blijven voortbestaan, bv. als Raad van Advies.

De Gouverneur is voorzitter van de Raad en zorgt voor de uitvoering van de besluiten van dit college. De hoofden der departementen staan onder dit college en rechtstreeks onder den Gouverneur als voorzitter daarvan. Omtrent de positie van den Procureur-Generaal als hoofd van het openbaar ministerie zal een biezondere regeling dienen te worden getroffen.

Het is de bedoeling, dat ieder der leden van de Raad aan een of meer departementen biezondere aandacht zal besteden.

In kleine Staten, zoals Luxemburg nemen de Ministers ieder de leiding van verschillende departementen op zich. Het is mogelijk, dat de Raad in die richting zal kunnen uitgroeien. De verdeling der werkzaamheden van de Raad onder zijn leden worde aan de Raad zelf overgelaten.

De leden van de Raad kunnen een vergoedig ontvangen. Indien de Gouverneur een bekwaam bestuurder is, zal hij grote invloed op de Raad kunnen oefenen en daaraan leiding kunnen geven, zonder deze te kunnen overheersen, daar hij bij de beslissing slechts één stem heeft. Ook de ondervoorzitter worde met grote zorg uitgekozen, waarbij worde gelet op zijn bekwaamheid om leiding te geven.

Indien de Staten een door de Raad van Bestuur aangenomen en door den Gouverneur ingediende ontwerp-landsverordening zodanig wijzigen, dat de Raad deze onaanvaardbaar acht, kan de Gouverneur weigeren haar vast te stellen. Hij zal dan het oorspronkelijk ontwerp wederom bij de Staten indienen.

Brengen de Staten opnieuw een onaanvaardbare wijziging aan, met 2/3 meerderheid, dan moet de Gouverneur het gewijzigde ontwerp vaststellen. Hetzelfde geldt voor een initiatief ontwerplandsverordening.

De Gouverneur zorgt voor de handhaving der openbare orde. Hij is opperbevelhebber van de in Suriname aanwezige Krijgsmacht. Naast Landsorgaan is de Gouverneur ook Rijksorgaan. Hij zal belast zijn met de afkondiging en de uitvoering van de hem daartoe van 's Konings wege toegezonden Rijksregelingen. Hij zal uitvoering geven aan de van de Rijksregering omtrent Rijksaangelegenheden ontvangen instructies. Hij zal de uitvoering van de besluiten van de Raad van Bestuur en de Staten kunnen schorsen op grond van strijd met het Rijksbelang of een Rijksregeling.

De oefening van het Bestuur door een Gouverneur in Rade is voor Suriname geen nieuwigheid. Het Reglement op het beleid van de Regering, het Justitiewezen en de Landbouw en de Scheepvaart in Suriname (Gouvernementsblad 1816 No. 2) belastte het Hof van Politie met het bestuur der huishoudelijke belangen der Kolonie en het maken van plaatselijke wetten daaromtrent. De leden van het Hof werden benoemd door den Gouverneur-Generaal uit een door het Hof opgemaakte voordracht van drie vooraanstaande Kolonisten „zijnde eigenaren van Plantaadje, en mitsdien bij de Welvaart der Volksplanting het meest geïnteresseerd". De Gouverneur-Generaal presideerde het Hof van Politie. De Raad-Fiscaal en de Raad-Controlleur Generaal waren adviserende Raden. Het Reglement op het beleid der Regering van de Nederlands West-indische bezittingen (Gouvernementsblad 1828 No. 3) legde de Regering in handen van de Hoge Raad der Nederlands West-indische bezittingen. Deze Raad droeg een ambtelijk karakter. De Gouverneur-Generaal had het presidium, verder bestond de Raad uit den Procureur-Generaal, den Controleur-Generaal der Financiën, den Commissaris voor 's Rijks Domeinen en den Commissaris voor de inlandse Bevolking, de slaven daaronder gerekend, het Armwezen, het Onderwijs en de Kerkelijke Zaken.

De Hoge Raad besliste bij meerderheid van stemmen.

Men zie het bestuur door de Raad van Bestuur als een overgangsphase. De ervaring met deze nieuwe wijze van bestuursvoering opgedaan zal uitwijzen, welke de volgende stap op de weg naar volledige zelfregering zal kunnen zijn.

(Uit „Suriname").

ARUBA

DE VLAM.

Op Aruba is er weer een nieuw tijdschrift opgericht. Het heet „De Vlam" en gaat uit van de Katholieke verkenners. Ze hebben vergeten ons blad een nummer te sturen, doch dat komt nog wel?

ARUBA.

De betekenis van Aruba blijkt weer uit „Time" van 24 Maart, men ziet daar de olieatlas van de „Standard" afgedrukt. Er is iets gaande in de oliewereld en het is wel zo belangrijk, dat niet Truman met zijn speech in het Congres op de voorpagina kwam, noch ook de grote vier van Moskou, doch Eugene Holman een internationale olie-expert.

BIJ HET VERTREK VAN HET STOFFELIJK OVERSCHOT VAN BOY ECURY NAAR WEST INDIË.

Uit particuliere bron ontvingen wij het volgend verslag:

Amersfoort 14 Maart 1947.

Na de opstelling in het kamp vertrok de stoet, voorafgegaan door de lijkauto volgde een compagnie soldaten onder commando van een mij onbekend officier, allen van het Regiment GRENADIERS. Bij de aankomst aan de kerk van O.L.Vr. Hemelvaart werd halt gehouden en werden de militaire eerbewijzen gebracht. Daarna werd de baar afgehaald doo H. H. Geestelijken en door soldaten de kerk ingedragen onder gezangen van het kerkkoor. De meeste aanwezigen waren kennissen en mede-illegale werkers van BOY. De baar was bedekt met bloemstukken en de Nederlandse vlag. Onder de plechtige REQUIEMMIS werden door het kerkkoor de gezangen keurig uitgevoerd. Achter de baar was een millitaire erewacht opgesteld. Onder de aanwezigen waren de volgende personen, waar ik kennis mee gemaakt heb:

OVERSTE DE RUYTER V. STEVENINCK, Hoofd Dienst Identificatie & Bergin.

GROOT MAJOOR WEBER, namens de Commissie „ORANJE HOTEL"

KAPITEIN VAN LUYK, Dienst Identificatie & Berging.

KAPITEIN VAN OMMEREN, pl. v. Garnizoens Commandant v. Amersfoort.

MEVR. B. BOON v. d. STARP, Commissie „ORANJE HOTEL".

DE ZEER EERW. HR. KAPELAAN SIGMANS.

DE HEER TEN BRAAK v. d. Ver. EX POLITIEKE GEVANGENEN.

DE ZEER EERW. BROEDER OVERSTE V. H. PENSIONAAT ST. LOUIS te OUDENBOSCH.

DE HEER NAVARRO uit DELFT.

DE HEER & MEVROUW MOERENBURG uit TILBURG.

MEJUFFROUW PAULA SPREUWENBERG.

Verder nog officieren, Onder-Officieren en Manschappen van het Regiment GRENADIERS, en meerdere personen die mij onbekend zijn.

Tijdens de Mis en de Plechtigheden na de Mis waren alle gelovigen vol eerbiedige aandacht en dit alles heeft dan ook een diepe indruk op ons gemaakt.

Na de plechtigheden is de rouwstoet weer vertrokken, met het doel de inscheping naar Aruba. De Heer Moerenburg heeft toen enkele officieren en de kennissen v. d. Fam. Ecury in HOTEL DE WITTE uitgenodigd.

Hier is door den Heer Moerenburg een kort dankwoord gesproken.

Tijdens het verblijf in de Witte, zijn nog enkele minuten stilte in acht genomen om hem te gedenken, die zijn leven ook voor ons gaf. Hierna konden de reporters en fotografen enkele inlichtingen bekomen voor de pers.

Om ongeveer half drie gingen allen huiswaarts.

NIEUWS VAN OVERAL

A.P.

President Truman zal de jaarlijkse lunch van de Associated Press welke op 21 April a.s. in New York worde gehouden, toespreken (Washington, (AP) 21.3).

NEDERLAND

RECORD-AANTAL IJSDAGEN SINDS 1706?

Hoewel het 's nachts blijft doorvriezen, kan overdag op een zonnetje gerekend worden. Een rug van hoge luchtdruk, die vandaag over Engeland was gelegen, nadert ons land, hetgeen zal neerkomen op weinig bewolking en weinig wind en in de koude luchtsoort, waarin wij ons nu bevinden, sterke daling van temperatuur in de nacht.

Vanavond om 10 uur vroor het dan ook in Twente, De Bilt, Schiphol en Gilze-Rijen 6 graden. In Groningen was de temperatuur —8, in Maastricht —4, in Den Helder —2 en in Vlissingen —1. Overdag stijgt de temperatuur weer tot enige graden boven nul onder invloed van de reeds sterker wordende zonneschijn.

In Engeland kwamen hedenmorgen weer buitengewoon lage temperaturen voor. Sommige plaatsen meldden meer dan 10 graden vorst. In Londen vroor het 4 graden. Ook in een groot deel van Frankrijk is de koude weer teruggekeerd. Parijs meldde vanmorgen 1 graad vorst. De grootste koude wordt nog steeds in Midden-Scandinavië aangetroffen, waar het meer dan 30 graden vroor. In Denemarken viel wederom zeer veel sneeuw. Het kwik staat daar nu al enige weken 6 tot 8 graden onder nul.

Ten slotte zij nog vermeld, dat de luchttemperatuur vandaag in De Bilt niet boven nul geweest is, waardoor het aantal ijsdagen van deze winter thans 48 bedraagt. Komt er nu nóg een ijsdag bij, dan hebben wij met de winter van 1789 het grootste aantal ijsdagen sinds 1706.

(De Tijd).

CURAÇAO

OSWIN MAGNUS VAN GRIEKEN.

„Tu es sacerdos in aeternum".

Naar wij uit particuliere bron vernemen zal heden in de kathedraal van Santiago de Chili de Curaçaoënaar Oswin Magnus van Grieken tot priester gewijd worden. De nieuwe priester is reeds jaren geleden uit Curaçao vertrokken, studeerde in Barquesimeto in Venezquela, was later tijdelijk in Caracas, doch sudeetrt momenteel aan de Pauselijke Universiteit van Chili. Onze hartelijke gelukwensen aan den nieuw gewijden priester.

Wij hopen, dat Hij Curaçao in zijn gebeden niet zal veregten.

OPENING ZEEMANSHUIS.

Het nieuw verbouwde geweldig uitgebreide Zeemanshuis aan de Klipstraat bekend over heel de wereld zal op Tweede Paasdag des avonds om half zeven geopend worden. Het zeemanshuis is uitgebreid met een officieren afdeling en met een moderne hotelafdeling. Het ligt er prachtig. De opening zal geschieden door Z. Ex. Dr. P. A. Kasteel gouverneur van Curaçao.

KLIPSTRAAT.

De Klipstraat is tijdelijk voor doorgaand verkeer gesloten. Is dit het begin van het einde? Zal het omrijden binnenkort mogelijk zijn?

K.S.C.

Zaterdag: Ecuador — D.O.W.
Zondag 16 uur: Ecuador — Tropials.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **St. Thomaskring:** Recollectie op Barber.

— **Don Bosco:** Lezing over het werk der Kruisvaarders van St. Jan.

AUTONOMIE-FONDS.

Er wordt ons nog bericht, dat het autonomiefonds waar momenteel voor gecollecteerd wordt, reeds een bedrag bezit van 35.000 gulden. Het geld zal men gaarne geven voor de vooruitgang van Curaçao, doch het doel is ons wat te vaag omschreven, terwijl we het veel beter zouden vinden, dat men een meer directe hulp zou verlenen aan onze instellingen, die reeds zijn opgericht.

OUD HAVENMEESTER HEMMES OP CURAÇAO.

Zijne Excellentie de Gouverneur bezocht de „Groote Beer", een schip der Nederlandse Regering, dat onder den Oud-Havenmeester van Curaçao, den Heer K. W. Hemmes, als gezagvoerder, door de Maatschappij „Nederland" wordt geëxploteerd.

Genoemd schip arriveerde Vrijdagnacht en vertrok Vrijdagmiddag omstreeks half een. Verwacht wordt, dat de „Groote Beer" de reis van Curaçao naar Nederland in tien dagen zal volbrengen.

DE ZEGEZANG VAN FATIMA.

Van de hand van den heer Louis Pierre Schols, die reeds verschillende malen in ons blad artikelen schreef over Onze Lieve Vrouw van Fátima, zal binnenkort een boek verschijnen, getiteld:

„**De Zegezang van Fátima**".

Dit boek handelt uitvoerig over het derde Eeuwfeest in Portugal, de Kroning van Onze Lieve Vrouw van Fátima te Cova da Iria, het Maria Congres te Vila Viçosa in het jaar 1946, en de ontwikkeling van de verering van Onze Lieve Vrouw van Fátima in Nederland en de overzeese gebiedsdelen in de laatste vijf jaren, en de verschijningen van de H. Maagd in Frankrijk en België in verband met de verschijning te Fátima.

Het boek is geillusteerd met dertig interessante foto's van Onze Lieve Vrouw van Fátima in Portugal en Nederland. De uitgever ervan is de heer John Roosenboom te Heerlen bij wien men reeds thans het boek kan bestellen.

DRANKMISBRUIK.

In verband met de vraag, die door ons werd opgeworpen, hoe of de situatie op Curaçao is t.o.z. van de het verbruik van sterke drank, kan men wijzen op het geen daarover in het welvaartrapport geschreven staat. Deze heren, die wel wat veel hooi op hun vork genomen hebben, geven antwoord niet alleen voor Curaçao doch voor alle eilanden. Zij maken geen onderscheid tussen Curaçao en Aruba, wat niet te rechtvaardigen lijkt op Aruba wordt toch kennelijk meer gedronken. Zij willen de Bovenwinden maar weer accijns geven. Dit laatste lijkt inderdaad een verbetering. Een punt waar we nog speciaal op zouden wijzen is de verkoop van sterke drank door de boten die in de haven liggen, dit moeten natuurlijk niet even zovele gelegenheden worden, om nog meer sterke drank te kunnen inslaan. Deze boten moeten een tapverbod krijgen voor bepaalde uren. De heren schrijven:

„In de statiestiek der criminaliteit treft het betrekkelijk groot aantal gevallen van openbare dronkenschap. Ook los daarvan werd onze aandacht gevestigd op het relatief hoge alcoholgebruik. Wij hebben ons afgevraagd, of het niet wenselijk zou zijn het bestaande vergunningstelsel zodanig te hanteren, dat het aantal vergunningen in verhouding tot de bevolking vrij sterk zou worden beperkt. Er moet echter rekening gehouden worden met de mogelijkheid, dat hierdoor het clandestiene drankgebruik en het kopen van alcoholhoudende dranken per fles zo zouden toenemen, dat de algemene toestand eerder zou verergeren dan verbeteren, terwijl tevens de controlemogelijkheden van de Overheid op het totale alcoholverbruik zouden worden beperkt. Blijvende verbetering is, blijkens de ervaringen elders, slechts te verwachten van opvoeding en van bevordering van spòrt en ontspanning.

Op de drie Bovenwinden bestaat volledige vrijheid van accijns op gedestilleerd. Hoewel men de toeneming van het drankverbruik, welke hiervan het gevolg is, hier en daar heeft trachten te beperken door een rantsoeneringsstelsel, is onze indruk, dat dit stelsel geen effect heeft en dat het grote drankgebruik de bevolking ernstig benadeelt. Wij geven daarom in overweging voor de drie Bovenwinden de normale accijns op gedestilleerd wederom in werking te doen treden."

BRAZIELHOUT.

door

M. D. LATOUR O.P.

Iedere Curaçaoënaar kent het eigenaardige Brazielhout of palo Brasil. Terwijl deze vreemd gevormde boompjes met de diepgegroefde stammen nu vrij zeldzaam zijn, kwamen ze vroeger op onze eilanden zeer veel voor. Ongeveer driehonderd jaar geleden zijn er reeds hele bossen Brazielhout uitgeroeid, want de Europeanen, die in West-Indië naar handelswaren kwamen zoeken, konden dit hout uitstekend gebruiken. Men maakte er verf van voor het verven van wollen en lakense stoffen. Merkwaardig is, dat men het Brasiline (de verfstof, getrokken uit het Brazielhout) blijkbaar niet kon missen bij het bereiden van zwarte verf, hoewel de natuurlijke kleur rood is. eZlfs tegenwoordig wordt dit hout nog gebruikt voor het vervaardigen van rode lakverf, rode inkt en beits voor schrijnwerkersgebruik.

Brazielhout was een van de eerste artikelen, die de Europeanen als winstgevend handelsobject beschouwden na hun West-Indische veroveringstochten. Alleen de suiker kon het hiervan winnen in belangrijkheid. Gedurende de 16de eeuw werden reeds grote hoeveelheden van dit merkwaardige verfhout ingevoerd in Engeland en nog meer in Nederland. Daar de wolververs van die tijd nog geen middel kenden om de kleur wasecht te maken, werd het invoeren van verfhout door Engeland verboden. Men mocht het nog slechts invoeren met speciaal verlof van de regering. Maar spoedig na 1600 ontdekte een Nederlander het geheim van wasecht verven met Brasiline. Gevolg was, dat in de eerstvolgende tientallen jaren de uitvoer van verfhout uit West-Indië nog veel sterker toenam, terwijl er in Europa prachtige prijzen voor werden betaald.

Onze Curaçaose palo Brasil is echter niet de enige boom, die bekend staat in Europa als Brazielhout. Reeds vóór 1200 werd in Europa reeds hout ingevoerd uit Oost-Indië, dat tegenwoordig sappanhout heet (Caesalpinia sappan) en destijds op de markt kwam onder de naam van Brazielhout. Ook het Campechehout van Yucatan wordt onder diezelfde naam verkocht.

Men is natuurlijk van zelf geneigd de naam Brazielhout in verband te brengen met Brazilië. Daar is geen bezwaar tegen, als men slechts wil bedenken, dat de naam Brazielhout reeds lang bekend was vóór de ontdekking van Amerika. Ik wil daarmee slechts zeggen, dat Brazielhout niet genoemd wordt naar Brazilië, maar omgekeerd. De ontdekker van Brazilië namelijk, ziende, dat er in dat land enorme bossen Brazielhout waren, noemde het land naar het aldaar veel voorkomende hout. De matrozen van de Westindische Compagnie met hun volkse grappigheid maakten er stokvishout van, waarschijnlijk wegens het verrimpelde en verdroogde uiterlijk van de stam.

Sport in Nederland 1946

Niets over het bezoek van Curacao

Is men het nu reeds vergeten ?

door

CHR. GEUDEKER.

Het thans bijna beëindigde jaar is een der belangrijkste sportjaren geweest, die wij gekend hebben. Niet dat er zulke interessante sportevenementen op het programma stonden of dat Nederlandse sportafgevaardigden zulke schitterende resultaten boekten, neen, het afgelopen jaar moest bewijzen hoe sterk de sport stond, hoe stevig de ondergrond was, waarop na vijf rampzalige oorlogsjaren een nieuw, stevig huis opgetrokken moest worden. Zou die ondergrond solide genoeg zijn of zouden de Duitsers er ook in geslaagd zijn de fundamenten te vernietigen?

Welnu, we kunnen het in enkele worden samenvatten: de sportjeugd van Nederland heeft zich zeer snel opgericht, zich weer energiek tot de sport gewend en alzo een waardevolle steen bijgedragen tot de geestelijke heropbouw van ons land.

Niet voor niets hebben de oorlogvoerende landen — en met name Engeland en Duitsland — er tot het laatst toe voor gezorgd, dat de sport zo lang mogelijk onaangetast bleef. In beide landen voelde men het als noodzaak de oorlogsjaren voor korte tijd te doen vergeten door de afwisseling, die de sport als kijkspel kon bieden. En deze functie kon de sport in ons land na de bevrijding, toen we van oorlogszaken in heel andere moeilijkheden kwamen te zitten, ook oefenen. Met dit verschil dan, dat hier in ons land alles, wat op overheidsbemoeiingen of regeringssteun geleek, verre bleef en alles aan het particuliere initiatief overgelaten werd.

Dit particuliere initiatief bleef gelukkig niet in gebreke, bestuursleden en jeugdleiders verstonden de roep der jeugd beter dan de overheid, doortastende leiders en officials zetten de boel zo vlug mogelijk weer op poten met als resultaat, dat tienduizenden jongens en meisjes, mannen en vrouwen weer gezonde ontspanning genoten en honderdduizenden in de afgelopen anderhalf jaar week-in, week-uit de dagelijkse beslommeringen enkele uren konden vergeten.

De morele achteruitgang en de criminaliteit der jeugd zijn op deze wijze zeer zeker door de sport sterk bestreden, al was het dan in de eerste plaats niet hiervoor, dat de verschillende sportbonden in ons land hun volle activiteit weer ontplooiden. Toch is het goed eens met nadruk te wijzen op deze zijde van de sport, omdat in regeringskringen nog al te vaak de sport naar de achtergrond terug gedrongen wordt. Zeker, we hebben in het afgelopen jaar een Rijksdienst voor Lichamelijke Opvoeding en Sport gekregen, doch we hebben ook als eerste bezuinigingsmaatregel van Minister Gielen de aankondiging der opheffing van deze dienst gehoord. Nadien vernam men hier gelukkig niets meer van; laten we dus hopen, dat deze Rijksdienst zich zal kunnen handhaven.

Hoewel er ook vrij spoedig na de bevrijding aan alle kanten weer aan sport werd gedaan, was het nu bijna beëindigde kalenderjaar toch het eerste, waarin van een vlot verloop sprake was. In 1945 immers moest men overal nog voorzichtig aan doen in verband met de doorgestane honger en andere ellende; bovendien waren de treinverbindingen nog niet van dien aard, dat een vlot en onbelemmerd sportverkeer in het gehele land mogelijk was. In dit jaar waren deze bezwaren opgeheven, zodat men nu zeer zeker de balans mag opmaken en conclusies trekken uit de geleverde praestaties.

De wielrenners en athleten hadden zelfs reeds hun internationale kampioenschappen, waarop zij geen slechtere resultaten hebben geboekt dan vóór de oorlog het geval was. Onze renners die aan zes van de zeven nummers deelnamen, veroverden liefst twee wereldtitels (Derksen en Peters), waar toch de sterksten ter wereld deelnamen en er geen land in Europa was, waar het materiaalgebrek zó groot was, als bij ons.

De athleten deden het te Oslo oppervlakkig bekeken misschien niet zo goed als voor de oorlog, omdat wij op ons classieke nummer — de sprint — geen rol speelden. Maar daartegenover hadden wij op de lange afstand in Slijkhuis een talentvol athleet, die door buitenlandse insiders als een as. wereldrecordhouder wordt beschouwd. En dat is van onze sprinters nooit gezegd. Waar de heren athleten er deze reis niet in slaagden een titel te behalen, lieten de dames zich van haar beste zijde kennen door met Mevrouw Blankers—Koen aan het hoofd er verschillende in de wacht te slepen.

De tenniswereld kent geen officiële wereldkampioenschappen, doch de internationale kampioenschappen van Engeland — kortweg „Wimbledon" geheten — gelden hier toch officieus voor. Reeds een twintig jaar speelt Nederland op tennisgebied een zeer bescheiden rol, zodat het succes dat Van Swol en Rinkel samen in het herendubbelspel hadden door vele ronden lang ongeslagen te blijven, zeer eervol was en verblijdend, vooral na de te zware 5—0-nederlaag tegen Zweden voor de Davis Cup.

Daar andere internationale kampioenschappen gingen geen bekende Nederlandse afgevaardigden, wat niet wil zeggen, dat het resterende sportleven zich binnen onze grenzen in een onderonsje voltrok. Ondanks de dikwijls bijna onoverkomenlijke deviezenmoeilijkheden trokken bv men tmaal zwemmers en zwemsters naar andere landen, waar zij vrijwel zonder uitzondering mooie triomphen vierden. Hoe goed de wielrenners het bv. ook gedaan hebben, we geloven dat de eer van de beste praestaties geleverd te hebben toch aan onze zwemmers en zwemsters toekomt en dan vooral aan onze wakkere meisjes, die de tradities van de vóór-oorlogse sterren ten volle hebben voortgezet. En onder deze was er weer één, die met kop en schouders boven de anderen uitstak en dat was Nel van Vliet, die er in slechts enkele maanden in geslaagd is niet minder dan vijf wereldrecords op de schoolslag op haar naam te brengen.

Dat de meeste hiervan in Duits bezit waren en zij deze records naar Nederland heeft gebracht, stemt misschien nog extra prettig.

Een tak van sport, die aan de ene kant wel, doch aan de andere kant niet in de publieke belangstelling staat, is het boksen. Heel sportlievend Nederland kent de namen van een Luc. van Dam, Quentemeyer en De Rode en weet dat wij in deze boksers vertegenwoordigers hebben, die het met succes tegen buitenlanders kunnen opnemen.. Niet voor niets zullen Willy Quentemeyer en Giel de Rode dan ook binnenkort hun kansen krijgen om een Europees kampioenschap te veroveren.

SPORT IN AMERIKA.

Maar weet men ook wel algemeen, dat onze amateursboksers zich langzamerhand hebben opgewerkt tot een peil, dat misschien hoger ligt dan voor de oorlog? De boksbond werkt wat dit betreft niet luidruchtig, maar verschillende ontmoetingen, zowel tegen Engelse als tegen Scandinavische tegenstanders, hebben bewezen, dat onze amateurboksers hun mannetje staan en slechts nog wat routine nodig hebben om tot de sterksten in Europa te behoren.

Het is moeilijk om met de zware nederlaag tegen Engeland nog zo vers in het geheugen optimistische klanken over onze voetballers te laten horen. Men moet hierbij echter in de eerste plaats niet vergeten, dat onze jongens door allerlei omstandigheden — wij wezen hier in een speciaal artikel reeds eerder op — tegen Engeland een zeer ondankbare taak hadden, maar in de tweede plaats mogen we, indien we naar het Nederlandse voetbal kijken, niet in hoofdzaak oordelen volgens het spel van het Nederlands elftal. We moeten daarbij dieper kijken en mogen ons zelfs niet eens beperken tot de eerste-klassers, die inderdaad in vele gevallen nog gevormd worden door oudere spelers,

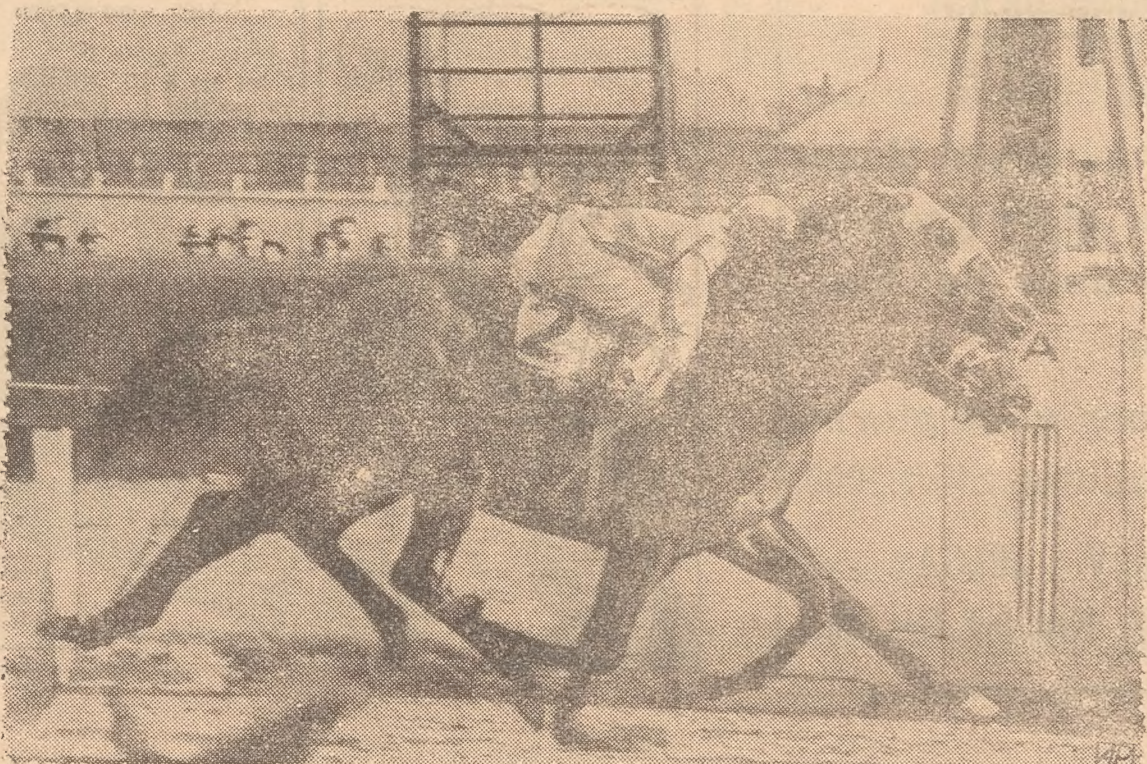
Vooral de voetbalsport heeft onder de oorlog geleden, omdat hier meer dan bij andere takken van sport de toevoer van fris bloed en opleiding der jeugd stilstond.

Na de bevrijding is zowel door de bond als door de verenigingen de opleiding der jeugd terstond weer ter hand genomen, met als verblijdend resultaat, dat wij van verschillende kanten vernamen, dat het er met het jeugdmateriaal momenteel heel wat beter voorstaat, dan in 1945. Nu is het een feit, dat resultaten hiervan misschien pas over een jaar of vijf, zes te merken zijn, indien de adspiranten en juniores van thans de seniores van dan zullen zijn, maar dat neemt niet weg, dat hierdoor ook in de voetbalsport vooruitgang te constateren valt.

Een andere teamsport, die harde klappen heeft gehad, is hockey, doch ook hier valt een duidelijk herstel te merken, dat eveneens internationaal — tegen België — reeds naar voren is getreden.

Zo kunnen we over de gehele lijn met optimistische blik het nieuwe jaar ingaan, dat voor de sport zeer belangrijk wordt als voorbereidingsperiode voor de Olympische Spelen, die in 1948 te Londen gehouden worden. Daar moeten we weer op volle kracht zijn, daar kan ons sportwereldje getuigen van de innerlijke kracht van den Nederlander, die wel enige tijd gebukt kan gaan voor het geweld van een overmachtigen vijand, doch die zich zo snel mogelijk weer opricht om met frisse kracht aan zijn toekomst te werken. Een mooie taak is hier voor de sport weggelegd, een taak, die verdient, dat wij er met ons allen aan medewerken deze te volbrengen.

„J. M."

SPORT IN NEDERLAND.

De stem uit Zuid Afrika

Bij het Koninklijk Bezoek.

De Koninklijke Familie van Engeland, aan boord van de „Vanguard", nadert de kusten van Zuid-Afrika. Zij brengt ons een officieel bezoek.

En bij hun landing in Kaapstad, zal Zuid-Afrika zijn eigen koning kunnen begroeten.

Immers, naar de mening van deskundigen over staatsrechtelijke verhoudingen is Zuid-Afrika een zelfstandig koninkrijk en deelt het den Koning met andere gelijkgerechtigde delen van de Britse Statenbond.

Zo zal dan de Unie voor het eerst in de geschiedenis zijn eigen koninklijke familie op eigen grond verwelkomen.

Er is al heel wat geschreven over dit bezoek.

En heel wat reclame gemaakt.

Dat is te begrijpen, alleen wil het er bij velen niet in, waarom zulke ontzettende sommen worden uitgegeven aan spiksplinternieuwe spoorwegwagens, motors enz.

Als men leest hoe bijvoorbeeld kamers in het stadhuis van Kaapstad, waarin Zijne Majesteit en gezin vermoedelijk slechts een kwartiertje zal vertoeven, ten koste van duizenden ponden worden opgeknapt, dan doet zich bij velen, zelfs bij loyale Engelsen, de vraag voor, of voor zulk geld geen betere bestemming had kunnen worden gevonden. Vermoedelijk zal de Koning, bij al de drukte, niet eens opmerken hoe mooi de burgemeesterskamer nu eigenlijk wel geworden is. Of, als Hij het wel opmerkt, moet zulks dan eigenlijk niet een beetje misleidend werken?

Bij het lezen van dergelijk „opknapwerk" op zo'n schaal, schoot ons te binnen de geschiedenis van de reis van Keizerin Catharina II naar de Krim in 1787, onder geleide van Potemkin.

Voor den enkelen lezer, wien dit reisverhaal misschien door het hoofd gegaan is, schrijven wij hier enige regels uit Streckfuss over.

„Het doel der reis was Cherson; de eerste dag bereikte Catharina Smolensko; vier dagen later Kiew; hier trof zij Potemkin weer aan, die haar vooruitgereisd was, om alle toebereidselen te maken tot een ongehoord schouwspel, dat hij voor zijn meesteres liet vertonen.

Op haar gehele reis werd de Koningin verblijd door de welvaart, die, zoals zij nu met eigen ogen zag, in haar rijk heerste.

De vele lange dorpen met net gebouwde, zindelijke huizen in groten getale aan beide zijden van de weg, getuigden van de welvaart der boeren, die aan de weg stonden en met gejuich de snel voorbijrijdende heerseres begroetten. De huizen waren echter niets dan theater-coulissen; zij bestonden slechts uit naar de weg gekeerde gevels en waren alle opgericht om Catharina te misleiden. De dorpen bestonden niet..."

Nu, zo erg is het gelukkig met deze reis van het Koninklijk gezin niet gesteld; maar toch......... zal Zijne Majesteit gevoerd worden naar een boerderij van heel of halve arme-blanken, waar de droogte de oogst deed mislukken en waar bittere armoede heerst? Zal Hij in aanraking gebracht worden, behalve met veel welvarends, dat het hart verheugt, ook met verschijnselen, die anders zijn moesten en waarvoor nog geen oplossing gevonden is? In een woord: Zal de Koning zien hoe het in Zuid-Afrika waarlijk is, of zal men een beeld worden voorgespiegeld? Volgens sommigen zou het niet onmogelijk zijn, dat de ultra luxerieuze inrichting van al wat met 's Konings bezoek samengaat, aan Zijne Majesteit verkeerde indrukken van het geheel zou kunnen geven.

Het is waar...... Zijne Majesteit de Koning en zijn familie zijn vereerde gasten en dan zet men zijn beste beentje voor, komt men met de mooiste spullen voor de dag. Maar het is ook waar, dat Zijne Majesteit meer is dan een gewone geëerde gast: Hij is het Hoofd van de familie, die Hij bezoekt en moet weten hoe het er bij ons uitziet in ons dagelijks gedoe. Zo men onder mooie versieringen onschone zaken verbergt voor Hem, doet men o.i. Zijne Majesteit geen dienst......

Met het allergrootste gedeelte van de anderen, verwelkomt ook de Nederlandse Gemeenschap in Zuid-Afrika de Koninklijke familie.

Wij die ons één gevoelen met de bevolking van dit land, die Burgers geworden zijn daarvan, wij zullen ongetwijfeld Zijne Majesteit het meest prettige en aangename verblijf toewensen. Wij zien Hun komst naar en Hun verblijf in Zuid-Afrika tegemoet met gevoelens van eerbiedige genegenheid. Hartstochtelijke liefde voor het Britse Koningshuis kan men van ons niet verwachten; maar we kunnen ons heel goed de gevoelens van het zuivere Britse gedeelte van onze medeburgers indenken; wij die weten hoe het overgrote gedeelte van de Nederlanders staat ten opzichte van het Oranjehuis.

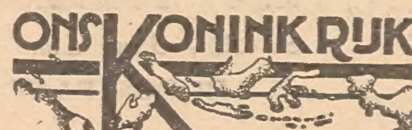
Als we de Koninklijke familie zullen zien, dan zullen we zeker in hen ook zien de vertegenwoordigers van dat heldhaftig Engelse Volk, dat door zijn volharding en moed in de donkere dagen van 1940 de wereld, en dus ook ons, gered heeft van de wrede Nazieoverheersing.

En de Nederlanders die zich hier, als burgers van een ander land, mede als gasten mogen rekenen, zullen zeer zeker èn omdat zij de gevoelens van hun gastheren hebben te respecteren, èn, niet het minst, omdat zij met ons gevoelen wat Nederland aan Engeland in de oorlog te danken heeft, mede alles doen wat zij kunnen om aan het Koninklijke gezin de idruk te geven van oprecht „welgekomen" te zijn.

Het Koninklijk gezin kan op aangename dagen rekenen; want zij komen naar een land van gerenomeerde gastvrijheid, een eigenschap van den Afrikaner, zo sterk, dat zelfs bekende tegenstanders van het koningschap onder hen, alles zullen doen wat in hun vermogen is de Hoge Bezoekers zich thuis te doen gevoelen.

C. P.

(Pretoria).

COMMENTAAR OP HET NIEUWE TESTAMENT.

Dr. Keulers, professor aan het Groot Seminarie te Roermond, heeft zijn commentaar op het Nieuwe Testament, in 1935 begonnen, voltooid.*) Zeven flinke delen, bestaande welgeteld 3.644 bladzijden. Voordien was het Nederlandse taalgebied aangewezen op de zogenaamde Professorenbijbel van rond 1900, en het Nieuwe Testament van Joannes Beelen uit de 60-er jaren van de vorige eeuw, intussen gemoderniseerd door A. van der Heeren (Brugge 1932 e.v.), beide gebaseerd op de Vulgaat en voornamelijk tekstuitgave met aantekeningen. Keulers geeft de vertaling van de grondtekst en een doorlopende commentaar. Dit 7e deel blijft trouw aan de opzet van het geheel: het geeft de uitleg van de katholieke — dat wil zeggen: niet aan een bepaalde kerk gerichte, maar meer algemene — brieven en van de Apocalyps in verband met de plaatselijke omstandigheden, in de tijd, waarin ze geschreven werden, en het karakter, met name het godsdienstige, van de samenleving, waarin ze ontstonden. Voor deze aspecten hebben we nu een standaardwerk, dat de onmisbare en veilige grondslag levert voor een verklaring, die ons meer binnenleidt in de eigenlijke Gods- en godsdienstleer, de bijbelse theologie van het Nieuwe Testament.

*) Dr. Jos Keulers: „De katholieke brieven en het boek der Openbaring" (Roermond-Maaseik, 1946, Uitg. J. J. Romen en Zonen.)

Joodse Kolonisatie in Suriname

door

DR. BORIS RAPTSCHINSKY.

Het zal u bekend zijn, dat de „Freeland League" met de regering en de Staten van Suriname onderhandelingen voert over de kolonisatie van Joden in Suriname. Om te voorkomen, dat allerlei verkeerde geruchten verspreid worden, wil ik u nu een kort overzicht geven van de plannen en bedoelingen van die kolonisatie.

De kolonisten zijn grotendeels Joden uit Oost-Europa. Zoals u weet, hebben de Duitsers zes millioen Joden — mannen, vrouwen en kinderen — in koelen bloede vermoord. De rest van de Oosteuropese Joden bevindt zich in kampen. Het is dus de bedoeling, een zeker gedeelte van die ongelukkige slachtoffers van de Duitse razernij naar Suriname over te brengen en hen daar in staat te stellen door arbeid in hun bestaan te voorzien.

De kolonisten zijn grotendeels ambachtslieden: kleermakers, schoenmakers, wevers enz.

De kolonisten zullen in speciaal voor het gestichte steden en dorpen worden ondergebracht, waar zij in de nijverheid en de landbouw en veeteelt te werk zullen worden gesteld. De Joodse kolonisten zullen zich dus niet te Paramaribo of andere bestaande steden vestigen, waar zij de tegenwoordige bevolking concurrentie zouden kunnen aandoen. Er zal naar gestreefd worden, dat de kolonisten zoveel mogelijk nieuwe takken van het economische leven tot ontwikkeling brengen.

Er wordt vooral gedacht aan het scheppen van een industrie, die voor de uitvoer zal werken. Hierdoor zal de moeilijke valutapositie, van Suriname mogelijk worden verbeterd. Er zullen overal in de wereld, doch het meest in de aangrenzenden landen, afzetmarkten gezocht worden voor de voortbrengselen van Suriname.

De kolonisatie zal plaats vinden met gelden, die verschillende Joodse en andere instellingen in de gehele wereld zullen verschaffen. Het Kolonisatie-Comité zal voor huisvesting e.d. zorgen. Er zullen dus voor de kolonisten werktuigen, machines, allerlei benodigheden, grondstoffen voor hun nijverheid e.d. worden ingevoerd.

De kolonisatie zal een geleid karakter dragen. Het Kolonisatie-Comité zal de plekken uitzoeken, waar de nieuwe nederzettingen moeten komen; het zal vaststellen, waar de nieuwe fabrieken, plantages enz., zullen worden opgericht. Het zal de kolonisten uitzoeken, waarbij voor alles op de physieke gesteldheid van de kolonisten zal worden gelet. Alleen volkomen gezonde mensen, die in staat zijn zich aan het klimaat van Suriname aan te passen en er te werken, zullen naar Suriname worden gezonden.

Verder zal gelet worden op de geestelijke geschiktheid van de kolonisten. Tenslotte zal op de vakkennis worden gelet. De kolonisten zullen tijdens hun reis naar Suriname uitvoerig worden ingelicht over de levensomstandigheden in Suriname, over de hygiënische maatregelen, die getroffen moeten worden, over de bescherming tegen ziekten enz. Tegelijkertijd zullen zij op de hoogte worden gebracht van het klimaat, de bevolking, maatschappelijke instellingen e.d.

De kolonisten zullen Surinaamse burgers worden. Zij zullen alle plichten moeten vervullen, die de wetten opleggen, en alle rechten genieten. Zij zullen samen met de overige groepen van de Surinaamse bevolking — de Creolen, Hindoe's, Javanen, Chinezen enz., werkzaam zijn voor de opbouw van het gemeenschappelijke vaderland Suriname.

Zij maken geen enkele aanspraak op enig voorrecht, maar willen gelijke burgers naast de overige burgers des lands zijn. Zij zullen de rijkstaa — het Nederlands — aanleren voor de omgang met hun medeburgers. Tegelijkertijd zullen zij hun godsdienst, cultuur, zeden en gebruiken behouden, zoals ook alle andere groepen van de Surinaamse bevolking dit kunnen doen.

Ziekenhuizen, proefvelden, ambachtsscholen en andere instellingen, die de kolonisten zullen moeten oprichten, zullen de toestanden in het algemeen verbeteren.

De Joodse kolonisatie zal de naam van Suriname in de rest van de wereld een speciale klank geven, Suriname zal hierdoor goodwill kunnen verwerven, terwijl belangstelling voor het experiment misschien in Suriname tot het ontstaan van een toerisme kan leiden.

Er wordt veel over het aantal der kolonisten gesproken, waarbij vaak verkeerde dingen worden gezegd. Voorlopig is zelfs bij benadering niet te zeggen, hoe veel kolonisten in Suriname zullen komen. Dat zal van de economische mogelijkheden afhangen. Er zullen telkens zoveel mensen worden gebracht, als de te scheppen bedrijven zullen kunnen opnemen. In het begin komen natuurlijk hoofdzakelijk pioniers, die bij de aanleg van straten, het bouwen van huizen, het inrichten van bedrijven, het ontginnen van grond e.d., nodig zullen zijn. Na hen zullen de eigenlijke kolonisten komen: de fabrieksarbeiders, de planters, de boeren, de artsen, de onderwijzers, de technici, enz. Met hen komen hun gezinnen, omdat de kolonisatie in gezinsverband plaats zal vinden, waarbij aan jonge, krachtige mensen de voorkeur zal worden gegeven boven ouden van dagen. Er komen tehuizen voor de wezen, wier ouders door de Duitsers vermoord zijn. De kinderen zullen tot vaklieden worden opgeleid. Tegelijkertijd zullen zij onderwijs krijgen, dat zich ten doel zal stellen hen tot goede burgers van het land en tot trouwe leden van hun gemeenschap te maken.

Alles zal dus een geleid karakter dragen. Er zal naar gestreefd worden zoveel mogelijk het systeem van cooperatie toe te passen.

Laat ons hopen, dat wij in innige samenwerking met de bevolking van Suriname een nieuwe toekomst kunnen maken voor allen, die daar wonen en of zich daar zullen vestigen.